

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

**o spremembi Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 glede določb v zvezi
s prodajo blaga na daljavo in nekaterimi domačimi dobavami blaga**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Svet je 5. decembra 2017 sprejel Direktivo Sveta (EU) 2017/2455¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV pri e-trgovanju), ki spreminja Direktivo 2006/112/ES² (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV), ki med drugim:

- razširja področje uporabe posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, kot je opredeljeno v členih 358 do 369k direktive o DDV (t. i. mini sistem „vse na enem mestu“), na vse vrste storitev, pa tudi na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav, s čimer se mini sistem „vse na enem mestu“ spremeni v sistem „vse na enem mestu“. Mini sistem „vse na enem mestu“ ponudnikom teh storitev omogoča, da uporabljajo spletni portal v državi članici, v kateri so identificirani za obračunavanje DDV, dolgovanega v drugih državah članicah;
- uvaja posebne določbe, ki se uporabljajo za davčne zavezance, ki z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogočajo določeno dobavo osebam, ki niso davčni zavezanci, te dobave pa opravljajo drugi davčni zavezanci.

Cilj tega predloga je določiti dodatna pravila, potrebna za podporo teh sprememb direktive o DDV, ki veljajo od 1. januarja 2021, ker te podpore ni mogoče doseči z izvedbenimi ukrepi iz Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011³ („izvedbena uredba o DDV“). To zlasti velja za določbe v zvezi z elektronskimi vmesniki za olajšanje dobave blaga osebam, ki niso davčni zavezanci v EU, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v EU, ter posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV, če se ne uporablja sistem „vse na enem mestu“ za prodajo blaga na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav.

• Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike in drugimi politikami Unije

Ta predlog določa podrobne določbe za dopolnitev direktive o DDV pri e-trgovanju, ki je del akcijskega načrta za DDV⁴.

• Skladnost z drugimi politikami Unije

Ta direktiva o DDV pri e-trgovanju je poleg akcijskega načrta za DDV ključna pobuda strategije za enotni digitalni trg⁵, strategije za enotni trg⁶ in akcijskega načrta za e-upravo⁷.

¹ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

² Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

³ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (prenovitev) (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

⁴ COM(2016) 148 final – „Vzpostavitev enotnega območja DDV: čas za odločitev“.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU). V navedenem členu je določeno, da Svet po posebnem zakonodajnem postopku ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Evropskim ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za harmonizacijo pravil držav članic na področju posrednega obdavčenja.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Predlog obravnava nekatera vprašanja, ki izhajajo iz sprejetja direktive o DDV pri e-trgovanju, ki jo morajo uporabljati vse države članice. Spremembe zlasti zagotavljajo, da vse države članice usklajeno uporabljajo določbe o elektronskih vmesnikih, da ne bi nastale vrzeli, ki bi povzročile izgubo prihodkov.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

• Sorazmernost

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti, kar pomeni, da ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev direktive o DDV pri e-trgovanju, ter nemotenega delovanja enotnega trga. Kakor za preizkus skladnosti z načelom subsidiarnosti, tudi tukaj velja, da države članice vprašanj ne morejo rešiti brez predloga za spremembo direktive o DDV.

• Izbira instrumenta

Predlog zahteva spremembo direktive o DDV. Določa posebna pravila, potrebna za pravilno uporabo nekaterih določb direktive o DDV pri e-trgovanju, kadar zastavljenih ciljev ni mogoče doseči s sprejetjem izvedbenih ukrepov, saj zahtevajo spremembo osnovnih določb direktive o DDV. To zlasti velja za določbe v zvezi z elektronskimi vmesniki za olajšanje dobave blaga v EU, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v EU, ter posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV, če se ne uporablja uvozni sistem „vse na enem mestu“.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Komisija je v okviru skupine za prihodnost DDV opravila več posvetovanj z organi držav članic, in sicer tako davčno upravo kot carinsko upravo. Prav tako se je sestala z zadevnimi podjetji v okviru skupine strokovnjakov za DDV in na ciljnih srečanjih z operaterji elektronskih vmesnikov in poštnimi operaterji. Nazadnje je marca 2018 na Malti potekala posebna delavnica Fiscalis 2020, na kateri so predstavniki davčnih in carinskih organov ter zadevni poslovni sektorji skupaj razpravljali o vprašanjih, ki izhajajo iz izvajanja direktive o DDV pri e-trgovanju.

• Ocena učinka

Za predlog, na podlagi katerega je bila sprejeta direktiva o DDV pri e-trgovanju, je bila izvedena ocena učinka. Sedanji predlog spreminja le tisto, kar je potrebno za delovanje nekaterih določb navedene direktive.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Glavni cilj predloga je razširiti določbe o davčnih zavezancih, ki upravljajo elektronske vmesnike, kot so trgi, platforme in portali za olajšanje dobave blaga v EU s strani davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v EU. Predlagane spremembe bodo dodatno poenostavile upravno breme takih davčnih zavezancev, saj bodo omogočile, da se bo več transakcij prijavilo v sistem „vse na enem mestu“, s čimer se bo izboljšalo pobiranje DDV. Te določbe torej ne vplivajo na mikropodjetja ali MSP s sedežem v EU.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ta predlog nima proračunskih posledic.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Izvajanje nadzira Stalni odbor za upravno sodelovanje (SCAC), ki ga podpira njegov pododbor za informacijsko tehnologijo Stalni odbor za informacijsko tehnologijo (SCIT).

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 14a, ki je bil v direktivo o DDV vstavljen z direktivo o DDV pri e-trgovanju, določa, da se, kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma ali portal, omogoča prodajo blaga na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav s pošiljkami z notranjo vrednostjo največ 150 EUR (člen 14a(1)) ali dobavo blaga v Skupnosti s strani davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti (člen 14a(2)), šteje, da je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo, prejel in dobavil blago sam.

S tem se dobava med podjetjem in potrošnikom (dobava B2C), in sicer dobavitelj z uporabo elektronskega vmesnika proda blago kupcu, dejansko razdeli na dve dobavi: dobava od navedenega dobavitelja do elektronskega vmesnika (dobava B2B) in dobava od elektronskega vmesnika do kupca (dobava B2C). Zato je treba določiti, kateri dobavi je treba pripisati pošiljanje ali prevoz blaga, da se pravilno določi kraj dobave. Točka (1) člena 1 določa, da bi bilo treba pošiljanje ali prevoz pripisati dobavi od elektronskega vmesnika do kupca, kakor je navedeno tudi v izjavi, vključeni v zapisnik Sveta po sprejetju direktive o DDV pri e-trgovanju.

Neposredna uporaba člena 14a(2) bi povzročila dodatno upravno breme za zadevna podjetja in tveganje za izgube prihodkov iz DDV, ki bi nastale zaradi plačila DDV prek elektronskega vmesnika dobavitelju, ki prodaja blago z uporabo elektronskega vmesnika. Naslednji predlogi sprememb obravnavajo ta vprašanja:

- dobava B2B, ki jo opravi dobavitelj, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, do elektronskega vmesnika je oproščena davka (člen 1(2)), pri čemer ima ta dobavitelj pravico, da odtegne vstopni DDV, ki ga je plačal za nakup ali uvoz dobavljenega blaga (člen 1(3));
- V skladu s členom 369b direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z direktivo o DDV pri e-trgovanju, se lahko sistem „vse na enem mestu“ uporablja samo za prijavo in plačilo DDV na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in ne za domačo dobavo blaga. Ker lahko dobavitelji, ki prodajajo blago z uporabo elektronskega vmesnika, posedujejo zalogo blaga v različnih državah članicah, od koder opravljajo domače dobave, bi se morali elektronski vmesniki, ki veljajo za

dobavitelje navedenega blaga, v vseh teh državah članicah registrirati za namene DDV za te domače dobave. S tem bi se za elektronske vmesnike odpravila poenostavitev sistema „vse na enem mestu“, s čimer bi se zanje ustvarile dodatne obveznosti. Zato se predlaga, da se elektronskim vmesnikom dovoli uporabo sistema „vse na enem mestu“ tudi za domače dobave strankam, kadar se šteje, da sami dobavljajo blago v skladu členom 14a(2) direktive o DDV. Zaradi tega so potrebne naslednje spremembe poglavja 6 naslova XII direktive o DDV:

- sprememba naslova poglavja in oddelka 3 (člen 1, točki (5) in (6));
- sprememba opredelitve države članice potrošnje (člen 1(7)(a));
- razširitev področja uporabe posebne ureditve (člen 1(8));
- sprememba določbe o izključitvi davčnega zavezanca iz posebne ureditve (člen 1(9));
- omogočanje prijave teh domačih dobav v obračunu sistema „vse na enem mestu“ (člen 1, točki (10) in (11)).

Nazadnje se predlaga zadnja sprememba v posebni ureditvi za prijavo in plačilo uvoznega DDV, kadar se sistem „vse na enem mestu“ ne uporablja za prijavo DDV na prodajo blaga na daljavo, uvoženega s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav. V skladu s členi 369y do 369zb, ki so bili v direktivo o DDV vključeni z direktivo o DDV pri e-trgovanju, je treba globalno plačilo uvoznega DDV carinskim organom izvesti do konca meseca, ki sledi mesecu uvoza. Vendar ta rok za plačilo ni usklajen z rokom, določenim za globalno plačilo carinskega dolga v členu 111 carinskega zakonika Unije, ki določa odlog plačila do sredine meseca po mesecu uvoza. S tem predlogom je rok za odlog plačila v okviru teh posebnih ureditev usklajen z rokom iz carinskega zakonika Unije⁸ (člen 1(12)).

Člen 2 določa, da se ukrepi uporabljajo od 1. januarja 2021, kar je datum začetka uporabe ustreznih določb direktive o elektronskem poslovanju.

⁸ UL L 269, 10.10.2013, str. 1.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 glede določb v zvezi s prodajo blaga na daljavo in nekaterimi domačimi dobavami blaga

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES³, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455⁴, določa, da se, kadar davčni zavezanec z uporabo elektronskega vmesnika, kot je trg, platforma, portal ali podobno sredstvo, omogoča prodajo blaga na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav s pošiljkami z notranjo vrednostjo največ 150 EUR ali dobavo blaga v Skupnosti s strani davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, šteje, da je davčni zavezanec, ki omogoča dobavo, prejel in dobavil blago sam. Ker ta določba eno dobavo razdeli na dve dobavi, je treba določiti, kateri od teh dobav je treba pripisati pošiljanje ali prevoz blaga, da se pravilno določi njen kraj dobave.
- (2) Medtem ko lahko davčni zavezanec, ki z uporabo elektronskega vmesnika omogoča dobavo blaga osebi, ki ni davčni zavezanec v Skupnosti, v skladu z obstoječimi pravili odbije DDV, plačan dobaviteljem, ki nimajo sedeža v Skupnosti, obstaja tveganje, da slednji davčnim organom ne bodo plačali DDV. Da bi se izognili temu tveganju, bi morala biti dobava dobavitelja, ki prodaja blago z uporabo elektronskega vmesnika, oproščena plačila DDV, medtem ko bi navedeni dobavitelj moral imeti pravico do odbitka vstopnega DDV, ki ga je plačal za nakup ali uvoz dobavljenega blaga.
- (3) Poleg tega imajo lahko dobavitelji, ki nimajo sedeža v Skupnosti in uporabljajo elektronski vmesnik za prodajo blaga, zaloge v več državah članicah in lahko poleg prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti dobavljajo blago iz te zaloge tudi strankam v isti državi članici. Trenutno takšne dobave niso zajete v posebni ureditvi za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁴ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje. Da bi se zmanjšalo upravno breme, bi bilo treba tistim davčnim zavezancem, ki opravljajo dobavo blaga osebam, ki niso davčni zavezanci v Skupnosti, z uporabo elektronskega vmesnika, za katere se šteje, da so sami prejeli in dobavili blago, dovoliti uporabo te posebne ureditve za prijavo in plačilo DDV za te domače dobave.

- (4) Za zagotovitev doslednosti pri plačilu DDV in uvozne dajatve na uvoz blaga bi bilo treba časovno obdobje za plačilo uvoznega DDV carinskim organom, kadar se uporabljajo posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV, uskladiti z obdobjem, ki je v zvezi s carinskimi dajatvami določeno v členu 111 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵.
- (5) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih⁶ zavezale, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena.
- (6) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

- (1) v oddelku 2 poglavja 1 naslova V se doda naslednji člen 36b:

„Člen 36b

Kadar se šteje, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a, se pošiljanje ali prevoz blaga pripiše dobavi, ki jo opravi ta davčni zavezanec.“;

- (2) vstavi se naslednji člen 136a:

„Člen 136 a

Kadar se šteje, da je davčni zavezanec prejel in dobavil blago v skladu z odstavkom 2 člena 14a, države članice davčnemu zavezancu oprostijo plačilo davka za dobavo navedenega blaga.“;

- (3) v členu 169 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) transakcij, oproščenih v skladu s členi 136a, 138, 142 in 144, členi 146 do 149, členi 151, 152, 153 in 156, členom 157(1)(b), členi 158 do 161 in členom 164;“;

- (4) v odstavku 1 člena 204 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vendar države članice ne morejo uporabiti možnosti iz drugega pododstavka za davčne zavezance v smislu točke (1) člena 358a, ki so izbrali posebno ureditev za storitve, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti.“;

⁵ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁶ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(5) naslov poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, prodajajo blago na daljavo in opravljajo domačo dobavo blaga“;

(6) naslov oddelka 3 poglavja 6 naslova XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebna ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, za dobavo blaga v državi članici z elektronskimi vmesniki za olajšanje teh dobav in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje“;

(7) člen 369a se spremeni:

(a) v prvem odstavku se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚država članica potrošnje‘ pomeni:

- (a) v primeru dobave storitev, državo članico, za katero se šteje, da je bila v njej opravljena dobava v skladu s poglavjem 3 naslova V;
- (b) v primeru prodaje blaga na daljavo znotraj Skupnosti, državo članico, v kateri se konča pošiljanje ali prevoz blaga stranki;
- (c) v primeru dobave blaga, ki jo izvede elektronski vmesnik, ki omogoča takšno dobavo v skladu z odstavkom 2 člena 14a, če se pošiljanje ali prevoz dobavljenega blaga začne in konča v isti državi članici, navedeno državo članico.“;

(b) vstavi se naslednji tretji odstavek:

„Kadar davčni zavezanec nima sedeža svoje dejavnosti v Skupnosti in nima stalne poslovne enote, je država članica identifikacije tista država članica, iz katere se blago odpošlje ali odpelje. Kadar obstaja več kot ena država članica, iz katere je blago odposlano ali odpeljano, davčni zavezanec navede, katera od teh držav članic je država članica identifikacije. Ta odločitev davčnega zavezanca zavezuje za zadevno koledarsko leto in dve koledarski leti po tem.“;

(8) člen 369b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369b

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve naslednjim davčnim zavezancem:

- (a) davčnemu zavezancu, ki prodaja blago na daljavo znotraj Skupnosti;
- (b) davčnemu zavezancu, ki opravlja dobavo blaga v skladu z odstavkom 2 člena 14a, če se pošiljanje ali prevoz dobavljenega blaga začne in konča v isti državi članici;
- (c) davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in opravlja storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec.

Ta posebna ureditev se uporablja za vse blago ali storitve, ki jih v Skupnosti opravi zadevni davčni zavezanec.“;

(9) točka (a) iz člena 369e se nadomesti z naslednjim:

- „(a) če sporoči, da ne opravlja več dobave blaga in storitev, zajetih v tej posebni ureditvi;“;
- (10) člen 369f se nadomesti z naslednjim:

„Člen 369f

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, državi članici identifikacije z elektronskimi sredstvi predloži obračun DDV za vsako koledarsko četrtletje, ne glede na to, ali so bile dobave blaga ali storitve, zajete v tej posebni ureditvi, opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži do konca meseca po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.“;

- (11) v členu 369g se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Obračun DDV mora vsebovati identifikacijsko številko za DDV iz člena 369d in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je treba plačati DDV, skupno vrednost brez DDV, veljavne stopnje DDV, skupni znesek ustreznega DDV in skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati za naslednje dobave, zajete v tej posebni ureditvi, izvedeni v davčnem obdobju:

- (a) prodaja blaga znotraj Skupnosti in dobava blaga v skladu z odstavkom 2 člena 14a, če se pošiljanje ali prevoz navedenega blaga začne in konča v isti državi članici;
- (b) opravljanje storitev.

Obračun DDV vključuje tudi spremembe v zvezi s preteklimi davčnimi obdobji, kot je določeno v odstavku 4 tega člena.

2. Kadar je blago odposlano ali odpeljano iz držav članic, ki niso država članica identifikacije, obračun DDV vključuje tudi celotno vrednost naslednjih dobav, zajetih v tej posebni ureditvi, za vsako državo članico, iz katere se blago odpošlje ali odpelje:

- (a) prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti, razen blaga, ki ga je prodal elektronski vmesnik v skladu z odstavkom 2 člena 14a;
- (b) prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti in dobava blaga, kadar se odpošiljanje ali prevoz tega blaga začne in konča v isti državi članici, ki ga opravi davčni zavezanec v skladu z odstavkom 2 člena 14a.

V zvezi z dobavami iz točke (a) obračun DDV vključuje tudi individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka od teh držav članic.

V zvezi z dobavami iz točke (b) obračun DDV vključuje, če je na voljo, tudi individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, ki jo dodeli vsaka od teh držav članic.

Obračun DDV vključuje informacije iz tega odstavka, razčlenjene po državah članicah potrošnje.“;

- (12) v členu 369zb se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zahtevajo, da se DDV iz odstavka 1 plačuje mesečno. Rok plačila je enak roku plačila uvozne dajatve v podobnih okoliščinah.“.

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2020 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedilo navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Te predpise začnejo uporabljati od 1. januarja 2021.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Svet
Predsednik*